

Colossenzen 3:1-3

‘Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods.’ Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.’

Het gaat over het opstandingsleven

- 1 of wij opgewekt zijn
- 2 waar wij op gericht zijn
- 3 dat zij opgeborgen zijn.

Gemeente,

De waterstand in de grote rivieren is historisch laag. Wie foto's ziet van de Waal of de Rijn ziet een smalle stroom water, laag in de bedding. Eigenlijk onvoorstelbaar dat ooit die rivieren buiten hun bedding treden en heel de uiterwaarden vol lieten stromen. Dat het water veel hoger en breder staat en tegen de buitendijken aan stroomt. Kolkend en golvend van kracht. Als je dan ziet hoe het nu is: een enorm verschil.

Dat is nou net zoals in mijn geestelijk leven, zou iemand kunnen denken. Zo voel ik het of zo is het vaak bij mij: zo'n heel smal stroompje. Zo weinig volheid, maar zo uitgesleten en opgedroogd. Zo weinig vurigheid, zo weinig verlangen, zo weinig behoefte om te getuigen, zo weinig gloed en glans. Wel een enorm verschil met hoe het zou kunnen en moeten zijn: vol tot aan de oevers. Bruisend en kolkend van liefde, verlangen, getuigenis, kracht, vurigheid. Misschien denkt iemand: zoals het nu bij me is, is ook wel een enorm verschil met hoe het vroeger toch wel eens mocht zijn. Noem het in de tijd van de eerste liefde, of van een soort doorbraak tot zekerheid. Toen alles vol was tot aan de oever. De kerkdiensten waren vol, je gebeden waren vol, je mond was vol en kon overstromen. Maar wat is het nu dan leeg geworden. De kerkdiensten lijken wel leeg te zijn, ik beleef er bijna niets meer in, mijn gebeden zijn leeg, zo plichtmatig en waar ik me toe zetten moet, mijn mond is leeg, leeg van woorden van God en Zijn werk. Net zo'n rivier die bijna droogstaat.

En als je het beeld wat doortrekt, het water dat er dan nog doorheen stroomt, door de bedding, is nog vervuild ook. Het drukke industriëleven van het Ruhrgebied loost er van alles en nog wat in. Zuiver water is het niet meer. Nou ja, dat beetje leven met God dat er dan nog is, is nog vervuild ook. Het drukke leven loost er van alles in wat het vervuild. Er zit van alles in je gedachten als je bidt en in de kerk zit wat er niet in hoort. Het is allemaal nog vervuild en onzuiver ook. Net zo'n rivier die bijna droogstaat.

Je zou erdoor gaan twijfelen. Kan toch? Dat je je dan af gaat vragen: is het eigenlijk wel echt dat leven met de HEERE bij me? Dat je

voor je eigen gevoel in elk geval geen zekerheid meer hebt en door allerlei twijfel besprongen wordt. Is het wel ooit iets geweest bij mij? Of leek het er alleen maar op? Nabijkomend werk van de Geest, maar niet het ware....?

Wat dan.....? Ja, kun je denken, dat moet beter. Ik moet meer ernst ermee gaan maken. Ik moet meer gaan bidden. Ik moet met meer verwachting naar de kerk gaan. Of: ik moet niet meer zo makkelijk toegeven aan zonden, ik moet niet meer mijn Bijbel zo makkelijk dichtlaten, niet meer zo zwijgzaam over de geestelijke dingen zijn. En dan, al sik dat ga doen, dan komt er wel weer meer zekerheid, dan wordt mijn leven wel weer voller van God en dat gaat de twijfel ook wel weer weg. Ja,.....maar dat is nou precies wat Paulus noemt in Collossenzen 2 en 3: zoeken de dingen van beneden zijn, die op de aarde zijn.

1 of wij opgewekt zijn

Paulus zegt juist in onze tekst: zoekt de dingen die boven zijn. Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen die boven zijn, bedenkt de dingen die boven zijn. Daar neemt Paulus dus zijn uitgangspunt: indien gij dan met Christus opgewekt zijt. Want één ding is zeker: Christus is opgewekt. Christus is met Pasen een nieuw leven ingetreden. Een leven in de staat der verhoging.

Kijk, dat is altijd wel goed om dat paraat te hebben. Als het over de Heere Jezus gaat: Hij heeft 2 naturen: God en mens, 3 ambten: Profeet, Priester en Koning, en 2 staten. De staat van vernedering en van verhoging. En daar is een enorm verschil tussen. Toen Jezus levend op aarde kwam in de kribbe van Bethlehem en toen Jezus levend werd in de hof van Jozef van Arimathea. Daar is echt een wereld van verschil tussen. Want toen Jezus tot leven kwam in de kribbe van Bethlehem toen hingen er donkere wolken boven Zijn leven: van de toorn van God en onze zonden. En die donkere wolk zou hoe langer hoe lager komen te hangen en hoe langer hoe meer gaan drukken. En voor Zijn leven stond het kruis: daarheen ging dat leven op weg: naar het oordeel, naar de vloek. Hij leefde onder de wet: zonden moeten voldaan worden, straf moet gedragen worden. Hij leefde in de staat van vernedering.

Maar toen Hij uit de doden werd opgewekt. Toen Hij het leven ontving met Pasen, was dat toen weer zo'n leven? Nee! Toen kwam Hij een totaal ander leven binnen. Hij ontving een leven onder de stralende zon van Gods gunst en van Vaders welbehagen. Hij ontving een leven dat de vloek, het oordeel nooit meer tegemoet zou gaan, maar voor eeuwig achter Zich had. Een leven dat de hemel tegemoet ging en nooit meer

vloek zou tegenkomen. Een eeuwig leven. Leven in de staat van verhoging. Dat is het leven dat Jezus ontving, opgewekt uit de doden. Indien gij dan met Christus opgewekt zijt.... Dan deel je in dat leven dat Christus ontving toen Hij werd opgewekt uit de doden. Wat van Jezus geldt, geldt dan ook van jou. In hoofdstuk 2 vers 20 noemde Paulus al: met Jezus gestorven zijn. Toen Jezus stierf lag de vloek achter Hem, was de wet voldaan. Met Hem gestorven ligt de vloek ook achter mij en is de wet voor mij voldaan, de straf gedragen. En nu: met Christus opgewekt zijn: het leven dat Hij toen ontving, is ook mij gegeven. Leven dat deelt in de gunst van God, leven dat nooit meer vloek of toorn tegen zal komen. Leven dat de hemel voor zich heeft leven, leven dat eeuwig leven is. Leven, zoals Jezus' leven na Zijn opwekking is. Met Hem opgewekt.

En dat leven deelt Jezus uit. Hij heeft dat leven als Eerste ontvangen. Hij heeft dat leven verdiend en verworven. Om het uit te delen. Dat is het werk dat door de prediking plaatsvindt. In de prediking komt Jezus tot ons en Hij biedt ons dat leven aan. Leven aan de vloek ontheven, van de toorn verlost, leven onder Gods gunst, leven met de hemel in het vooruitzicht, eeuwig leven. En Jezus komt daarmee tot ons en zegt: mag Ik u dat leven aanbieden en geven? En Hij kijkt ons aan en zegt: echt, u hebt dat nodig. U kunt misschien wel denken, och dat leven dat ik nu leid beval me ook prima, ik voel me er goed bij, in elk geval nu nog wel, misschien als ik ouder ben dat het anders ligt, maar nu voel ik me prima zo. Hij kijkt u aan zegt: u vergist zich, echt uw leven is onder Gods vloek, onder de wet, de straf, het einde is het verderf, daar gaat u heen. Echt u bent zo ongelukkig, en het ergste is dat u het niet voelt en ziet. En tegelijk kijkt Hij u aan en zegt: echt Ik geef u ander leven. Zo veel rijker, beter en heerlijker. Leven onder Gods gunst, leven dat eeuwig is, leven dat nooit meer vloek zal tegenkomen, maar de hemel tegemoet gaat. Echt, geloof Mij, Ik wil u het geven, Ik wil het aan u kwijt. Zo dingt Hij naar u hart.

Wat een Evangelie voor een mens die erachter kwam: met wat ik doe kom ik niet tot dat leven. Kom ik niet onder vloek uit, werk ik me niet onder de straf uit, schud ik Gods toorn niet van me af, maak ik me niet nieuw en op God gericht. Met wat ik doe word het nooit wat. Maar wat Hij doet, dat is het, dat alleen en dat volkomen. Laat Mij het je geven, laat Mij j erin delen, in het leven dat Ik ontving in Mijn opstanding. Laat Mij je erin delen. Dat is geloof! Dat is overgave aan Christus. Bent u daarvoor ingewonnen, bent je daarvoor door de knien gegaan? Dat bepaalt, dat beslist of ik met Christus opgewekt ben. Dat wat van Hem is, ook van mij geldt.

2 waar wij op gericht zijn

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoek de dingen die boven zijn, daar waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods. Richt je op de dingen die boven zijn. Net als bij de Rijn en de Waal, ik geloof namelijk niet dat die droog zullen vallen. Want ze zijn ten diepste niet afhankelijk van regenwater dat hier wel of niet valt, maar hun bron ligt hoog in de bergen ergens in Zwitserland, daar komt het water vandaan en die bronnen drogen nooit op. De bron van het leven met de Heere ligt hoog boven in de hemel. De Bron is Christus, en Die droogt nooit op, die blijft altijd stromen en vloeien.

Bedenk de dingen die boven zijn. Dat daar Christus is, Die de Bron van mijn leven is. En Hij is aan Gods rechterhand, buiten bereik van de duivel. Hem is gegeven alle volmacht in hemel en op aarde. Hij kan overal bij in de hemel om het me uit te delen, Hij heeft toegang tot alle voorraden in de hemel. En Hij heeft alle macht op aarde. Hij kan alle duivelse machten en machten van de geestelijke dood terugdringen. Zoek de dingen die boven zijn, bedenk hoe het daarboven is en je mag zeker zijn. Zeker zijn dat het goed zit.

Dat is het zoeken van de dingen die boven zijn. Dat is net de andere orde. Wie de dingen zoekt die beneden zijn, die zegt en denkt: ik moet eerst beter leven, en meer bidden, en minder zondigen, en ik moet niet meer zo toegeven, en dan, dan krijg ik weer zekerheid dat het goed zit met mij. De gezindheid die de dingen zoekt die boven zijn ziet Christus in de hemel en is daarom zeker. Christus, Die Zichzelf mij aanbiedt en ik kon niet anders dan midden in de dood liggend het leven te zoeken bij Hem. Als goddeloze, verlorene, onverbeterlijke, onredbare in mezelf me aan Hem overgeven. In Hem zeker van mijn heil in en bij God, zeker van mijn leven met Hem, en dan ga ik meer bidden, en meer strijden, en meer Bijbel lezen en meer Gods gerechtigheid zoeken. De zekerheid zorgt voor het herleven en opleven. Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen die boven zijn.

Zoek de dingen die boven zijn, bedenk de dingen die boven zijn. Dat betekent dus zoveel als: richt je op hoe het Boven is, laat daar je oordeel van afhangen. Daar is ook misschien wel een voorbeeld voor. Dan zou je aan twee mannen kunnen denken. En dan gaat het erom wie van de twee het rijkste is. Nou de ene man die heeft € 1000,- in zijn portemonnee zitten. Een portemonnee vol me geld, briefjes en munten. Maar op de bank of giro aan spaarrekeningen heeft hij niets. De andere man die heeft in zijn portemonnee maar 4 euro 57 aan munten en centen. En op de bank heeft

hij 100 miljoen euro staan. Nou, dan is de vraag: waar let je op, waar richt je op waar laat je je oordeel afhangen als je moet zeggen wie van de 2 het rijkste is. Als je je richt op wat ze in hun portemonnee hebben, dan zou je zeggen, die eerste man, die heeft € 1000,- in zijn portemonnee. Maar als je je oordeel af laat hangen van wat ze op de bank hebben staan, als je je daarop richt en dat mee laat wegen, dan is het natuurlijk die andere die 100 miljoen op de bank heeft staan. Waar richt je je op, waar laat je je oordeel van afhangen? Tegelijk moet je natuurlijk zeggen, je bent wel heel dom en kortzichtig als je voor die eerste man zou kiezen vanwege zijn volle portemonnee en je zou zeggen: die is de rijkste. Dan ben je werkelijk niet goed bezig. Stel nou dat er bij allebei die mensen wordt ingebroken en de dief zegt: we hoeven je leven niet te hebben alleen je geld, hier je portemonnee, geef alles wat erin zit. Dan is die ene man totaal in paniek: hij raakt alles kwijt, al zijn 1000 euro, nou heeft hij niks meer. Maar die andere man denkt, och die goeie 4 euro mogen ze wel hebben, ik heb op de bank toch nog een kapitaal staan en daar kunnen ze niet bij hier in mijn huis, die staat veilig op rekening bij de bank.

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, dat is die man die op de bank miljoenen heeft staan. Op de hemelse bank heb ik in Christus miljoenen staan: leven, eeuwig leven, de onuitputtelijke Bron van leven is in de hemel. Maar wie niet met Christus opgewekt is, die is die man die wel veel geld op zak heeft, maar niks op de hemelse bank heeft staan. Dan kun je wel veel hebben aan aards goed of geluk, maar: het is allemaal kwetsbaar, je kunt het zo kwijtraken: een ongeluk, een hartstilstand, een ziekte, het sterven. Meestal denk je daar dan maar niet aan. Och, ik ben nog jong, ik voel me nog vitaal, ik ben nog niet ziek zover ik weet. Maar Jezus kijkt je aan en zegt: echt, je bent rampzalig, eens komt het einde, en dan ben je alles kwijt. Je kunt wel veel lijken te hebben aan godsdienstige goederen, aan ijver, aan ernst, aan erover praten, aan kerkelijke meelevendheid, maar als dat alles is, je raakt het een keer kwijt. De dood ontnemt je alles, je kunt niks meenemen. En als je dan niks op hemelse rekening in Christus hebt staan. Dan moet je met niks de eeuwigheid in. Nog steeds onder de vloek, onder Gods toorn. Geen deel dan in dit leven. Materieel deel, tijdelijk deel, of godsdienstig deel, maar in elk geval: meer niet. Wat je hier en nu had, was alles. Niks weggelegd in de hemel in Christus.

Maar wie met Christus opgewekt is, die heeft een eeuwig kapitaal, een onuitputtelijke Levensbron in de hemel. Op de hemelse bank. Dan kan er met ons leven op aarde van alles gebeuren: dat kan geslagen worden, aangetast, uitgeteerd. Dan kan er met je geestelijk leven van alles gebeuren: bestreden, lamgeslagen, uitgedroogd, Maar bedenk toch: daar Boven is het veilig. Staat het eeuwig kapitaal waardevast.

3 dat wij opgeborgen zijn

Maar wie met Christus is opgewekt die heeft in Christus een kapitaal op de hemelse rekening staan. Omdat Christus na Zijn opstanding ten hemel is gevaren is Hij verborgen in God. In God. Veilig in God. Niemand kan Jezus dat leven meer afhandig maken, de duivel kan er nooit

meer bij. Jezus is veilig in God en bij God. Zo is uw leven met Christus verborgen in God. De Bron en de Grond en de Garantie van uw leven is met Christus veilig opgeborgen in God. Kun je heel letterlijk voor je zien. Ik heb een veertje. Dat waait zo weg, als het waait, dan is dat veertje zo alle kanten opgestoven, weg. Nu doe ik dat veertje in een gouden kistje. Opgeborgen, verborgen. En nu kan de wind er niet meer bij. Het is veilig en waait niet weg. uw leven, zo kwetsbaar, als een veertje, de duivel zou het zo wegblazen, verborgen in God. De duivel kan er niet bij. Kan het niet wegblazen.

Dat houdt ook nog iets anders in: verborgen in God. als je iets verbergt, opbergt, in een kistje stopt, dan is het veilig, maar ook: verborgen, je ziet het niet meer. Het lijkt wel of het er niet is. Christus is verborgen in God. Daar is Hij veilig, maar ook: onzichtbaar voor ons. Verborgen. Zijn macht, majesteit, glans is voor ons zo vaak onzichtbaar. Wat zie je ervan in de wereld? Lang niet altijd evenveel. Zijn glans is niet zo zichtbaar overal: verborgen in God. Niet zo overal zichtbaar op aarde. En zo is het ook met mijn leven, mijn leven met Christus. Dat zie je ook niet altijd even duidelijk. In je hart, in je aardse bestaan. De glans, de kracht van dat leven is zo vaak niet goed zichtbaar, of vervuild, oversluierd, overwoekerd. Zo lage waterstand, zo vervuild water. Het leven is wel veilig, de Bron ervan, met Christus in God, maar het kan ook zo verborgen zijn, onzichtbaar, zo weinig voor de dag komend. Ja en dan wordt je aangevochten, is dat het nou? Ben jij nou een kind van God? Ga jij nou de eeuwige erfenis tegemoet? Aanvechting: wat zie je ervan, wat maak je ervan, wat doe je eraan? Zou dat niet eigen zijn aan het leven met de Heere? Ik las ergens: laat aanvechting de hamer zijn die de spijker hechter en vaster in de muurslaat. Laat aanvechting de hamer zijn die je dieper en hechter in Christus drijft en in Zijn werk drijft. Alles wat in mij is aan leegte en vruchteloosheid en vervuiling, alles wat er tegen pleit, laat dat drijven naar en in Christus. Dat is leven!

Je mag dan wel afvragen: waarom leef je dan zo arm, als je zo'n rijkdom in Christus in de hemel hebt? Waarom is de waterstand van het geestelijk leven zo laag? Waarom is het peil zo beneden peil? Zou dat toch niet zijn omdat wij zo weinig afhalen? Als je zoveel geld op de bank hebt staan, maar je haalt het nooit af, dan leef je toch nog arm. Als er in Christus in de hemel zo'n gigantische bron van leven is, zou je dan niet dagelijks afhalen bij Hem. Dagelijks tot Hem komen, Heere Jezus, mijn Leven en mijn Heiland, ik ben zo leeg, uit mezelf is er niets aan verlangen, aan ijver, aan zin, aan ernst, maar vult U mijn hart en leven, maakt U het vol vanuit Uw overvloed. Dagelijks arm en ellendig tot Hem komen en

smeken om uit Zijn volheid bediend te worden? Zou het ook niet tot eer van Christus zijn als Zijn leden rijk in Hem leven? Vol tot aan de rand van leven, verlangen, getuigen, strijden, kracht? Dat maakt anderen jaloers en wijst anderen heen tot Hem.

Nee, die lage waterstand van geestelijk leven is iets om me heel diep over te verootmoedigen. Heere, wat doe ik U tekort, wat straalt er weinig van me uit, wat ben ik slecht instrument in Uw hand, onbruikbaar middel, Heere, vergeef, vergeef.

En dan in vers 4 het laatste. Indien dan Christus zal geopenbaard zijn Die ons leven is zo zult gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Dat is 4 keer met Hem. Wie het leven zoekt buiten zichzelf in Christus die is met Hem gestorven, de vloek ligt achter je. Die is met Hem opgewekt, het leven onder Gods gunst is je deel. Diens leven is met Hem verborgen in God, veilig en onzichtbaar. En diens leven komt openbaar met Hem. Eens als Jezus terugkomt dan zal Christus geopenbaard zijn. Zijn Persoon, zijn macht, Zijn glans zal dan niet meer verborgen zijn, maar openbaar: zichtbaar, tastbaar, glanzend, stralend en overal in hemel en op aarde. Iedereen zal het en Hem zien zoals Hij is. De Levensvorst. En wij met Hem. In heerlijkheid. Dat leven, dat nu zo verborgen kan zijn, voor anderen, voor mezelf, zal dan geopenbaard worden: voluit aan het licht treden. Glanzend en stralend. De rivier zal overvloeien en overstromen. Het leven zal vol zijn, glanzend. Mijn leven zal vol van leven zijn, eeuwig. In glorie, in volmaaktheid, in zuiverheid, in heiligheid, vol van de Geest. Niet verborgen, maar het straalt er vanaf.

Ach, zou dat niet het leven zijn? Leven met Christus, met Hem opgewekt, dat je op je beste momenten verlangt naar die openbaring? Dat je mag zijn voluit wat je nu bent in Christus maar zo vaak verborgen, vervuild, minimaal. Dan: voluit, volkomen en voor eeuwig. Job zei: mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot en wij die de eerstelingen van de Geest hebben, zuchten in onszelf, verwachtend en verlangend. En als er niet is, de waterstand zo laag is, nee, niet zoeken de dingen die beneden zijn, eerst wat meer dit en dan wat meer dat, maar zoeken de dingen die Boven is, waar Christus is.

Amen